

Loučovský žurnál

4

2002

Coby kamenem dohodil a zbytek došel	2
17. ročník akce Návrat	
Podzim v Českém ráji	7
Reportáž z výpravy do Plhova	
Uzlařská regata 2002	8
Reportáž a výsledky 4. ročníku	
Celotáborové hry (11)	9
Seriál o zákulisí celotáborových her - Cestovní kancelář Lomoz	
Dopis z tábora	12
Dopis, který nikdy nedošel	
Informace a zajímavosti	13
Informace o akcích budoucích i minulých, slavné výroky a fotografie	

COBY KAMENEM DOHODIL A ZBYTEK DOŠEL

17. ročník akce Návrat

(vypráví Šed'a)

17. ročník akce Návrat se konal z pátku na sobotu 18. - 19. října od 18:00. Přestože Marian uvažoval nad rozvozem autobusem, nakonec přece jen rozváží opět Kosa s avii, ale jen v rámci kolínského okresu.

Schází se 27 účastníků, takže avii ještě posiluje Koza s autem. Pro mě je tento ročník výjimečný tím, že se ho neúčastním. Zámeřná střevní chřipka mě skosila a na nějaké chození po nocích nemám ani pomyslení. Takže se tentokrát omezím jen na to, co je napsáno v denících jednotlivých výsadek.

20:08 - Jako první byli vysazeni Šárka a Kůzle u Břežan nedaleko silnice Kolín - Praha. Vydávají se přes Břežany a Chocenice do Libodřic.

20:15 - U železniční stanice Bošice jsou vysazeni Kamča, Barys a Ufon. Vydávají se přes Bošice směrem na Kolín.

20:17 - Štěně a Dan byli vysazeni u Hradenína. Když to zjistili, Dan se ihned zaradoval, protože si vzpomněl, že zde nedávno byli s bráškou pro náhradní díly do auta, ale bližší souřadnice nevěděl. Vydali se tedy rovnou za nosem.

20:30 - Vysazeni byli Lucie a Slon. Avia odjíždí a oni se pomalu rozkoukávají ve tmě. Mají dvě klasické možnosti, jít za avii či na druhou stranu. Vyrážejí na druhou stranu ke světlu. V dále jsou vidět dva vysílače, pravděpodobně českobrodské. Na obzoru se objevuje cosi jako silo. Slon se sází s Lucií, že to je určitě Kouřim. Má pravdu a oba doufají, že u nádraží bude turistická mapa. Není. To byl vlastně jediný důvod, proč od cedule pokračovali ještě dále pro ně naprosto špatným směrem. Na náměstí se jim už nechce (tam mapa je) a vracejí se po stejné silnici.

20:35 - Štěně a Dan prošli Žabonosy a zanedlouho uviděli v dáli siluetu osvětleného kostela a rozeznali nedaleké Plaňany. Státovka a svítilny jim pomohly k rychlé orientaci. Jediným tajemstvím jim zůstalo, kam mají vlastně jít. Jména vesnic jim nic neřikala, jediné, na co si Štěně vzpomíná, je odposlouchané hlášení z kolínského nádraží: Chotouchov - Pučery - Bečváry. Usoudili tedy, že Plaňany jsou natolik velké, aby někde na náměstí či

Ahoj kamarádi,

dnes je vašim úkolem dostat se do lomu jižně od obce Chotouchov. Lom leží v trojúhelníku obcí Poďousy, Chotouchov a Malenovice v údolíčku přetínajícím státní silnici ze Suchdolu do Bečvár.

zastávce byla podrobnější mapa, podle níž pak půjdou na jistotu.

20:38 - Vysazeni byli Zuzka a Sára a podle zápisu se vydávají za nosem, prý tím hezčí (který to je?).

20:55 - Číslo a Prcek byli vysazeni v zatáčce pod kopcem před Hryzely. Zde to většina Průzkumníků zná, a tak není náhoda, že zde nebyl nikdo z nich vysazen. Nicméně Prcek je spokojen, před týdnem tudy jel na kole, takže ví, kde je. Číslo netuší nic a spoléhá na Prckův orientační smysl, který, jak se zdá, není špatný. Vydávají se do kopce do Zásmuk.

-Lucie a Slon procházejí Voteliží a míří dále na Svojšice. Vědí přesně, kde jsou, odhadují asi tak hodinu a půl cesty do Bečvár. Pak teprve budou muset něco řešit. Navzájem se přesvědčují, že v Bečvárech je u hospody mapa, na které si přečtou, kde je přesně ten lom, co mají najít.

-Mylný předpoklad Štěněte a Dana o velikosti Plaňan se jim stal osudným. Žádná mapa, žádné Zlaté stránky, žádná autobusová linka, pouze pásma PID (Pražská integrovaná doprava). Nic co by jim pomohlo. Nehodlali dále ztrácet čas a vykročili zpět. Nechtělo se jim jít stejnou cestou, a tak odbočili na Blinky.

21:00 - Zuzka a Sára zjišťují, že jsou v Malotících. Zkoumají autobusovou zastávku a směr je jasný - Zásmuky.

21:13 - Šárka a Kůzle procházejí Libodřice a pokračují do Polních Voděrad, Mančic a Pučer. S orientací, jak se zdá, nemají problémy.

-Zuzka a Sára procházejí Doubravčany a je jim jasné, že tentokrát to bude docela otrava, stále rovně po hlavní silnici.

21:15 - Vysazeni byli Haky a Hykšák mezi poli. Rozhodli se, že nepůjdou za odjíždějící avii, ale vydají se nalevo do nejbližší vsi. Je naprosto jasné, že zde nemohl být vysazen nikdo z Průzkumníků, protože tato

vesnice se jmenuje Církvice. To by byl příliš jednoduchý začátek. Haky a Hykšák se zorientovali a vydali se směrem na Uhlířské Janovice, tedy do Vavřince.

-Kamča, Barys a Ufon jsou v Libodřicích navzdory tomu, že je Ufon přesvědčoval, že chodí kolem dokola. Okolo pomníku Rudé armády na věčné časy pokračují do Polních Voděrad.

21:25 - Eva a Buggy byli vysazeni u malé obce s poetickým názvem Bláto. Hledají autobusovou zastávku, ale místo toho nacházejí jen kravín.

21:30 - Vysazeni byli Sláva a Aleš na dohled nějakého města. Je tam diskotéka a Sláva zkušeně prohlašuje, že je to nejspíš Kostelec nad Černými lesy a tam jít nechce. Je potřeba hledat Bečváry a ty jsou jinde. Naštěstí je kousek odtud rozvodna a na té by mohlo být napsáno, komu patří. A skutečně je tady cedule, je to rozvodna Uhlířských Janovic a to je jiná. Tak tedy vzhůru do Janovic.

21:35 - Sysel a Cvrček byli vysazeni mezi Sudějovem a Rašovicemi. Vydávají se na cestu.

-Haky a Hykšák jsou ve Vavřinci. Tady už jsou si naprosto jisti svojí polohou a pokračují do Hatí. U osvětleného kostela je vylekali dva psi, kteří zuřivě štěkali, ale jak se po chvíli ukázalo, byli naštěstí za plotem.

-Kamča, Barys a Ufon procházejí Polní Voděradu a jdou do Mančic a Pučer.

21:36 - Zuzka a Sára jsou v Zásmukách u hospody Na Dupandě. Dávají si čokoládu a čaj.

21:45 - Sláva a Aleš se v Janovicích rychle zorientovali podle směrůvek a vydali se do Pučer. Cestou se ale museli třikrát schovat před policisty.

-Lucie a Slon procházejí Svojšice a zkratkou přes náves míří nahoru nad Svojšice směrem k jihovýchodu.

21:50 - Vysazeni byli Hanka a Tom uprostřed lesa. Všude tma jak

- v pytli, nikde ani světélko. Nicméně směr zvolili dobře a vydali se po silnici okolo Košic směr Kolín.
- Haky a Hykšák prošli okolo velice smrdutého pole a už jsou v Hatích. Další cesta je jasná. Směr Jindice a odtud na hlavní silnici Bečváry - Suchdol.
- 21:55 - Probíhá výsadek Ještěra a Honzy. Jedním směrem tma, druhým vesnice a tou jsou Kraličky. Nacházejí autobusovou zastávku a koukají na jízdní řád, ale v podstatě se nic nedovídají.
- 22:00 - Poslední výsadek tvoří Komár a Blondák. Nacházejí se u Chroustkova. Pojali to s nadhledem a tak si cestu určují podle chuti a nálady.
- Eva a Buggy jsou ve Staňkovicích, kde narazili na hlavní silnici do Uhlířských Janovic. Konečně známý orientační bod. Jdou tedy do Janovic.
- 22:07 - Ještěr a Honza procházejí Kralice.
- 22:10 - Sysel a Cvrček přišli do Uhlířských Janovic a přemýšlejí kudy a kam. Nakonec se správně rozhodují pro směr Kolín.
- Lucie a Slon mají pár domků v Hošticích a míří dále na Horní Chvatliny. Je úplněk a z kopce, na kterém se nacházejí, je vidět až do Bečváru a na obzoru svítí rozhledna na Vysoké. Směr je jasný, ale vzdálenosti trochu deprimující.
- 22:11 - Štěně a Dan prošli Blinky.
- 22:15 - Zuzka a Sára procházejí Bečváry a jejich cesta je čím dál tím záživnější.
- 22:16 - Ještěr a Honza jsou v Krsovicích. Je to tady jedna vesnice za druhou, ale nic zajímavého tu není.
- 22:20 - Sláva a Aleš prošli Jindice. Cesta utíká rychle, pomáhají historiky o zubařích, kterých má Sláva velkou zásobu. Oba si věří a chvílemi i běží. Jdou přece na vítězství.
- 22:25 - Haky a Hykšák těsně před Jindicemi uviděli dvě rozsvícené lampy uprostřed pole stojící nad hromadou čehosi. Probudilo se v nich archeologické nadšení a vydali se tento jev prozkoumat zblízka. Zjistili, že se jedná o navážku hlíny a zbytků cihel a omítky. Historická cena nevalná.
- V Jindicích Haky zjišťuje v autobusové zastávce existenci Malenovic a Pod'ous, zatímco Hykšák strategicky a z lenosti čeká na rozcestí. Pokračují dále po hlavní silnici na Kolín ke křižovatce s kutnohorskou silnicí.
- Číslo a Prcek si poseděli na pěkné červenobílé lavičce u samobsluhy v Bečvárech, než je odtud vyhnali místní vagabundi. Prý je chtěli bít, protože tady kradou.
- 22:29 - Ještěr a Honza se dostali na silnici ze Zbraslavic do Uhlířských Janovic a došli do Pivniska.
- 22:30 - Kamča, Barys a Ufon jsou v Pučerech. Prošli vesnici a vydali se ke křižovatce s kutnohorskou silnicí, kde se vydali směrem na Kutnou Horu.
- Komár a Blondák se v Chlístovicích podle autobusového jízdního řádu rozhodli, že půjdou do Kutné Hory. Chtěli to však vzít zkratkou po polní cestě. Ukázalo se, že je to jedna z typických Blondákových náblížek.
- 22:33 - Eva a Buggy jsou v Uhlířských Janovicích. Odtud se nabízí logická a orientačně jednoduchá trasa přes Červený Hrádek na křižovatku s kutnohorskou silnicí.
- 22:37 - Štěně a Dan došli do Hradenína a po více než dvou hodinách se ocitli opět na místě svého výsadku. To nepotěší. Jediná dosud neprozkoumaná cesta odtud vede do Poboří.
- 22:40 - Ještěr a Honza jsou v Žandově a využívají možnosti odbočit na Onomyšl. Uhlířské Janovice je nelákají.
- 22:45 - Sláva a Aleš vysokým tempem procházejí Červený Hrádek.
- Lucie a Slon přicházejí do Bečváru a míří přímo k hospodě, kde hledají mapu. Škoda, není ani tady, ani u krámu. Nedá se nic dělat, budou muset improvizovat. Pokračují po hlavní silnici na křižovatku se silnicí z Kolína do Uhlířských Janovic.
- 22:48 - Štěně a Dan jsou v Poboří.
- 23:00 - Sláva a Aleš prošli Pod'ousy. Za vesnicí to chtěli stříhnout přes pole na kutnohorskou silnici, ale jen obešli hnuž a zase se pokorně vrátili na silnici, protože na poli bylo oraniště a řepa. Koneckonců vyhrát se dá i po silnici.
- Číslo a Prcek procházejí křižovatku se silnicí Kolín - Uhlířské Janovice a kdo se jim to připlétl do cesty? Jsou to Zuzka a Sára, kteří tady zkoumají autobusové jízdní řády a hledají tam Chotouchov a Malenovice.
- Komár a Blondák se ocitají v Týništi a pokračují přes Bykán do Malešova.
- 23:01 - Před Hakym a Hykšákem se objevuje cedule Červený Hrádek, což jim přivodilo menší šok. S touhle vesnicí vůbec nepočítali. Vypátrali tedy telefonní budku a mapku v seznamu. Zde si upřesňují, které vesnice je ještě čekají. Ukazuje se, že Červený Hrádek je tu správně, jen na něj zapomněli.
- Kamča, Barys a Ufon odbočují na Chotouchov a pátrají po cíli svého putování. Kamča zahlédla v lese světélko, ale kluci jí nevěřili, protože oni tam neviděli nic. Vrátili se zpět na rozcestí a vydali se na druhou stranu údolí.
- 23:03 - Hanka a Tom se dostali do Rozkoše. Zde odbočují doprava do Solopysk.
- 23:10 - Sláva a Aleš na křižovatce u Pučer narazili na Zuzku a Sár'u. O vítězství se však dělit nehodlají, a tak jim utekli směrem na Suchdol. Po chvíli dorazili do údolíčka, odbočku do Chotouchova našli, ale ta se jim nezdá, takže obcházejí celý lesík, ale nic nenacházejí. Tak tedy dolů, sráz, potok, plot, další plot a začínají štěkat psi. Snad jsou uvázaní. Sláva a Aleš běží k lampě u silnice, zbývá jim překonat ještě jeden plot. A tu se objevuje jeden neuvázaný pes. Je to opravdu horor.
- Lucie a Slon procházejí křižovatku u Pod'ous a pokračují dále na Kutnou Horu. Slon provokuje Lucii a dává se do běhu. Lucie okamžitě nadává, že nikam neběží. Po chvíli mění názor, že tedy kousek popoběhne, ale že prý Slon musí zůstat stát. Tak se i Lucie dává do běhu.
- 23:25 - Po malém bloudění a brodění (Prcek přehlédl potůček) došli do cíle Číslo a Prcek. Jsou tu jako první, což je dobré na psychiku, jak říká Číslo. Nicméně hned za nimi je pěkná tlačenice.
- Haky a Hykšák jsou v Pod'ousech a oddechli si. Už jsou kousek od kutnohorské silnice a tedy i od Chotouchova. V Pod'ousech je pěkný rybník, ale oni spěchají, a tak se tentokrát nevykouпали (kdo ví, jak ten rybník vypadá za světla).
- Přímo na kopci nad Pod'ousy odbočují Lucie a Slon do pole s tím, že to je určitě v tom tmavém lese, který je na dohled u Chotouchova. Z pole vycházejí akorát v místě odbočky k lomu. Ani chvíli nepochybují o správnosti svých úvah, neboť se s jistotou blíží Aleš se Slávou.
- Sláva a Aleš si zase až tak jistí nebyli, ale když uviděli Lucii a Slona, získali přesvědčení, že už jsou opravdu blízko. Brzy se ukázalo, že tato vzájemná psychická podpora byla oprávněná.
- 23:30 - Do cíle se hrnou přímo zástupy soutěžících. Dorazili Šárka a Kůzle.
- 23:32 - Zuzka a Sára vidí avii, pak ohýnek a to už vědí, že jsou v cíli.

- 23:35 - Sláva a Aleš dorazili do cíle a teď ještě to vítězství.
-Hanka a Tom prošli Solopysky a od Malenovic, které jsou uvedeny ve zprávě, je dělí 1 km.
- 23:36 - V cíli jsou i Lucie a Slon. Trochu je rozčarovalo, že tu zdaleka nejsou první, i když vůbec nebloudili a prakticky šli celou cestu na jistotu. Shodují se na tom, že letošní ročník bude opět jako ten kostomlatský dostihového typu.
- 23:42 - Štěně a Dan zašli do Krychnova, což se ukazuje opět jako neplánovaná zacházka.
- 23:45 - Eva a Buggy procházejí Jindice.
-Komár a Blondák v Malešově hledají odbočku na Roztěž. Nedaří se a po půlhodinové cestě na Uhlířské Janovice se vrací zpět.
- 23:46 - Haky a Hykšák jsou na rozcestí Chotouchov, Solopysky. Jdou rovně a zastavují se na mostku přes potok. Tohle je určitě to správné údolí na silnici Suchdol - Bečváry. Ale na kterou stranu se vydat? Vlevo se jim to moc nezdá, Chotouchov je příliš blízko. Tak tedy vpravo.
- 23:50 - Ještěr a Honza došli do Onomyšle. Na autobusové zastávce zjišťují, že jsou nedaleko Košic, což je značně pobavilo.
- 23:57 - Haky a Hykšák jsou opět na mostku, protože cesta, po které se vydali, záhy skončila brodem přes potok. Jdou tedy po silnici na Kutnou Horu a na konci lesa se vydávají doprava na neposekanou mokrou louku.
- 0:00 - Půlnoc zastihla Sysla a Cvrčka v Červeném Hrádku pod lampou. Pokračují dále přes Poďousy na kutnohorskou silnici.
-Štěně a Dan jsou v Libodřicích a tady už to znají. Teď je čeká známá cesta z kopce a zase do kopce do Polních Voděrad.
- 0:11 - Hanka a Tom dorazili na křižovatku s kutnohorskou silnicí a pokračují rovně do Chotouchova. Už je to blízko.
- 0:17 - Původně chtěli jít až do Chotouchova, ale v lese se objevilo světlo, a tak šli přímo za ním. Slezli sráz, přešli potok a jsou v cíli.
- 0:20 - Ještěr a Honza jsou v Křečovicích.
- 0:22 - Štěně a Dan prošli Polní Voděrad.
- 0:25 - Eva a Buggy procházejí Červený Hrádek.
- 0:29 - Haky a Hykšák stále pátrají po lese. Před chvílí zaslechli zpěv a kytaru. To už určitě musí být blízko. Jdou údolím, protože je tu nižší tráva. Tu a tam vyběhne vyplašené zvíře. Náhle se les rozestoupil a objevila se fantasticky ozářená hladina rybníka. Odtud vede cesta, jdou tedy po ní.
- 0:35 - Kamča po víc jak hodině blouzení přesvědčila Baryse a Ufona, že to světélko v lese opravdu viděla, vrátili se a vydali se za ním. Do cíle se dostávají současně se Syslem a Cvrčkem.
- 0:38 - Ještěrovi a Honzovi se u Miletiny nelíbí směr silnice, a tak uhýbají doleva do vesnice. Psi je vítají štěkotem, zpoza plotu vyrazí zakrslý pes a útočí. Zahánějí ho baterkou. Silnice na konci vesnice končí a oni pokračují dál loukami a poli, až narážejí na širokou cestu, která však po pár stech metrech také končí. Pokračují polem k tušené silnici.
- 0:40 - Eva a Buggy procházejí Jindice. Křižovatka s kutnohorskou silnicí, u které se lom nachází, je nedaleko.
- 0:45 - Štěně a Dan prošli Mančice a pokračují do Pučer.
-Komár a Blondák jsou opět v Malešově a tentokrát přes Poličany jdou do Kutné Hory.
- 0:50 - Cesta Hakyho a Hykšáka dovedla, jak jinak, do Malenovic. Je jim jasné, že se musí vrátit. Zkoušejí to přes pole, ale pole je čerstvě zorané. Právě na něm rejdí traktor. Mokrá hlína se lepí na boty a po pěti metrech je to už pouze pro masochisty. Jdou tedy po silnici.
- 1:05 - Haky a Hykšák jsou opět na tom nešťastném můstku a tentokrát se tedy vydávají k Chotouchovu. Náhle mezi stromy zahlédli světlo. Je to oheň. Jdou do lesa a sestupují do údolí.
-Ještěr a Honza procházejí Solopysky a uhýbají na Červený Hrádek, což byla chyba.
- 1:15 - Štěně a Dan prošli Pučery a odbočují na Kořenice.
- 1:18 - V cíli jsou Eva a Buggy.
- 1:20 - Ještěr a Honza jsou v Červeném Hrádku a pokračují na Kolín.
- 1:22 - Hakymu a Hykšákovi se stává do cesty potok. Přeskakují ho na nejužším místě, které našli, nicméně Hykšák při přípravě na skok ozkusil jednou botou jeho hloubku. Jejich cestování je konečně u konce.
- 1:40 - Ještěr a Honza prošli Poďousy a na křižovatce odbočují na Kutnou Horu.
- 1:52 - Štěně a Dan se dostali do Chotouchova. Teď už jen sledovat, kdy se objeví něco jako údolí. V lese probleskovalo světélko. Že by to přece jen našli? Jenže kudy jít? Les se zdá dosti neprostupný a klesání značně nebezpečné. Jít tedy dál, nebo se vrátit? Už poněkolkáté nastalo řešení situace pokusem o přímou zkratku, ale bohužel opět nepříliš šťastně. Pokračovali tedy dál a obešli údolí z druhé strany, tam to ale nevypadalo o moc lépe. Nakonec se museli vrátit.
- 2:00 - Komár a Blondák odpočívají u chrámu svaté Barbory. Blondák navrhuje směr po silnici na Bečváry, ale není si jistý, jestli silnice vede přes Suchdol. Nakonec vyrazí přes Hořany do Červených Peček, protože si myslí, že Chotouchov je u nich.
- 2:24 - Ještěr a Honza se konečně blíží k údolíčku. Zahýbají na silnici do Chotouchova a mezi stromy probleskuje světélko. Pokoušejí se o první útok na cíl, ale neúspěšně. Necessa (spíš skála), kterou se vydali vede prudce dolů a končí širokým potokem. Rozhodují se a volí jinou trasu. Vrací se na silnici a pokračují dál přes vesnici, něčí zahradu a pak po cestě, která vede přes most za světlem.
- 2:31 - Netrvá to dlouho a jsou v cíli.
- 2:37 - Ukázalo se, že správná cesta vede opravdu od vesnice a Štěně a Dan dorazili do cíle, kde zjišťují, že ještě existuje maličká naděje, že neskončí poslední.
- 3:15 - Komár a Blondák doputovali do Červených Peček, čímž se konečně ocitli v oblasti, kde se orientují. Další jejich cesta vede k železničnímu viaduktu a po turistické značce údolím do Ratboře a dále do Kořenic a Chotouchova.
- 6:15 - Lom už našli bez problému a ihned zaléhají, aby se ještě trochu vyspali.
Až na pár bloudivců byly výsledky poměrně vyrovnané a rozhodovala především rychlost chůze a výhodnost výsadbku. Kartami trochu zamíchalo jedině hledání cíle, které některým výsadbkům dělalo problémy.
V historické tabulce se Slon opět vrátil na druhé místo před Čerta. V první desítce se ještě Lucie posunula před Káfu na 6. místo a Buggy před Jarušku na 9. místo.

Výsledky 17. ročníku 2002

		čas	délka trasy	body
1.	Sláva - Aleš	2:05	13 km	10
2.	Hanka - Tom	2:27	13 km	9
3.	Číslo - Prcek	2:30	13 km	8
4.	Zuzka - Sářa	2:54	13 km	7
5.	Sysel - Cvrček	3:00	15 km	6
6.	Lucie - Slon	3:06	16 km	5
7.	Šárka - Kůzle	3:22	14 km	4
8.	Buggy - Eva	3:53	18 km	3
9.	Haky - Hykšák	4:07	17 km	3
10.	Kamča - Barys - Ufon	4:20	16 km	3
11.	Honza - Ještěr	4:36	23 km	3
12.	Štěně - Dan	6:20	23 km	3
13.	Komár - Blondák	8:15	33 km	3

Historická tabulka

1. (1.)	Šed'a	116		Špek	11	89. (95.)	Štěně	6
2. (3.)	Slon	73	46. (44.)	Jana G.	11	90. (83.)	Pizi	6
3. (2.)	Čert	69	47. (45.)	Návro	10	91. (84.)	Blond'a	6
4. (4.)	Tom	65		Kocour	10		Kadajča	6
5. (5.)	Šárka B.	58		Pavel	10	93. (86.)	Bublina	5
6. (7.)	Lucie J.	58		Zdena	10		Lenka (Stopaři)	5
7. (6.)	Káťa	54		Ina K.	10	95. (88.)	Hany	5
8. (8.)	Šárka V.	52		Adéla	10	96. (89.)	Žába	4
9. (10.)	Buggy	49	53. (51.)	Pipi	10		Jitka	4
10. (9.)	Jaruška	47		Anča	10		Samec	4
11. (14.)	Ještěr	41	55. (53.)	Amík	10		Lenka P.	4
12. (11.)	Ještěrka	41	56. (54.)	Jarda K.	9	100. (94.)	Alena P.	4
13. (12.)	Mejla	40		Kuba U.	9	101. (95.)	Lenka Š.	3
14. (13.)	Janinka	39		Hardy	9		Honza (Barbucha)	3
15. (15.)	Dáša	36		Pedro	9		Vejd'a	3
16. (16.)	Bobr	31		Navys	9	(-)	Eva B.	3
17. (17.)	Starosta	30		Soptík	9	105. (-)	Haky	3
18. (18.)	Vojín	30	(-)	Hanka D.	9	(-)	Hykšák	3
19. (19.)	Martina F.	29	63. (61.)	Haňára	9	107. (99.)	Věra	3
20. (29.)	Sláva	28	64. (80.)	Kamča	9	(-)	Ufon	3
21. (20.)	Čmelák	28	65. (62.)	Kopyto	8	(-)	Barys	3
22. (21.)	Dodo	26		Jirka	8	110. (100.)	Lucka D.	3
23. (22.)	Helča	25		Lukáš	8		Petr	3
24. (23.)	Kosa	24	(-)	Číslo	8	112. (102.)	Mirka	3
25. (32.)	Sysel	23	(-)	Prcek	8	113. (103.)	Martina	3
26. (38.)	Aleš	22	70. (65.)	Mary	8		Jarda	3
27. (26.)	Blond'ák	22	71. (66.)	Čombe	8	115. (105.)	Dušan	3
28. (24.)	Kuba D.	21	72. (67.)	Cvrček (Ž. Kvítek)	7	116. (106.)	Myška	3
29. (34.)	Kůzle	20		Gogo	7		Máček	3
30. (25.)	Lenka Št.	20		Radek	7	118. (108.)	Cvrček (Stopaři)	3
31. (27.)	Zbyněk	18		Dibi	7	119. (109.)	Krteček	3
32. (35.)	Honza H.	18		Martina K.	7		Marian	3
33. (28.)	Pitras	18		Fanas	7	121. (111.)	Jerry	3
34. (30.)	Míša	17		Honza K.	7		Robert	3
35. (31.)	Herouš	17		Smahňák	7	123. (113.)	Terezka	3
36. (33.)	Mech	16		Holcmoš	7	124. (114.)	Koza	2
37. (36.)	Ála V.	14		Lasse	7		Andrea	2
38. (67.)	Zuzka H.	14		Minirys	7	126. (116.)	Luboš	1
39. (37.)	Kesťa	14	(-)	Sát'a	7		Ivana	1
40. (54.)	Dan	12	84. (79.)	Baterka	7		Skyslo	1
41. (39.)	Koko	12	85. (89.)	Komár	7		Kuře	1
42. (40.)	Káče	12	86. (80.)	Martina (Stopaři)	6		Vilík	1
43. (41.)	Hop	12		Zuzana	6		David	1
44. (42.)	Želva	11	(-)	Cvrček (P. K.)	6		Jana	1

Pozn.: Při rovnosti bodů rozhoduje nejvyšší dosažené umístění.

Pamětní kartička

PODZIM V ČESKÉM RÁJI

Podzimní krajina

Trochu netradičně z neděle do úterý 27. až 29. října se konala výprava Sysla a Kačky k Blondákům na chalupu do Plhova v Českém ráji. Počasí bylo všelijaké, dokonce se přehnal tak silná vichřice, že shodila na zem okap.

V pondělí se počasí trochu zlepšilo. Sice ještě foukal silný vítr a občas sprchlo, ale také občas svítilo sluníčko, takže to bylo snesitelné. Koneckonců výprava na Trosky není pro žádné měkoty (nutno dodat, že trosky už tam byly před příchodem Průzkumníků, nikoli až po jejich odchodu). Odměnou za výstup do velkého kopce byl krásný výhled do okolí, protože viditelnost byla výborná. Putování se samozřejmě neobešlo bez radovánek se spadáním listů, i když Ted s překvapením zjistil, že skočí-li po hlavě do mokré hromady listů, hromada se ani nehne. Blondáková zkušenost s podzimní chumelenicí také nebyla příliš pozitivní.

Všichni si ale užili, a tak i historicky třetí zájezd do Plhova byl úspěšný.

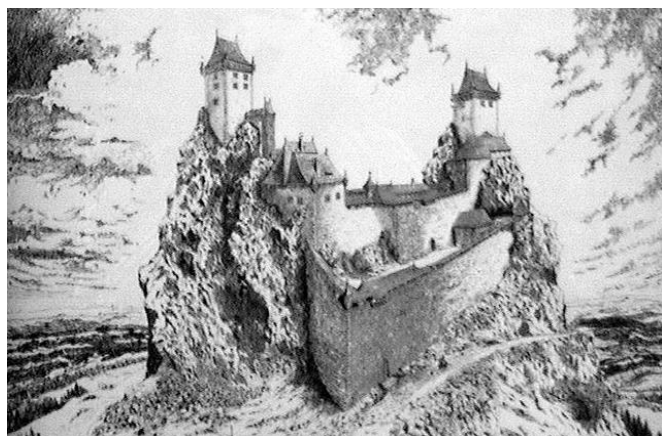
„Svatý“ Záškrť

Ted v listí

Útok na Blondáka

Trosky dříve a dnes

UZLAŘSKÁ REGATA 2002

4. ročník Uzlařské regaty se konal 7. prosince. Tentokrát se bohužel zúčastnilo méně závodníků než loni, ale ti, co nedorazili, o hodně přišli. protože ozdobou soutěže byli závodníci z Orlové v čele s Jirkou Vilhelmem považovaným za nejrychlejší vazače uzlů v republice. Pověst nelhala. To, co jsme měli možnost vidět, nám bralo dech. Chvillemi to vypadalo, že váže dva uzly najednou, nebo že některé neváže vůbec. Ale při kontrole tam byly všechny. Výsledný čas 15,0 s už patří na hranice snů. Naši borci takových kvalit nedosahovali, ale přesto Tom vybojoval 3. místo výborným časem 20,6 s.

Technika opět pokročila. Tentokrát se závodilo na šesti drahách a rozhodčí místo mávání rukama potvrzovali výsledky pomocí tlačítka. Počítač byl připojen přímo na časomíru a časy i verdikty rozhodčích byly přenášeny přímo do tabulky, kterou viděli závodníci na plátně. Kdeže jsou zastaralé stopky...

Příští ročník se koná 6. prosince 2003.

Tři nejrychlejší vazači

Nejrychlejší ruce v republice

			čas	kategorie
1.	Jiří Vilhelm	S. O. S. Orlová	0:15,0	Mořští vlci
2.	Hynek Kývala	S. O. S. Orlová	0:19,6	Mořští vlci
3.	Tom	T. K. Průzkumník Kolín	0:20,6	Mořští vlci
4.	Kateřina Gallová	S. O. S. Orlová	0:23,0	Kadeti
5.	Slon	T. K. Průzkumník Kolín	0:23,1	Mořští vlci
6.	Blondák	T. K. Průzkumník Kolín	0:23,2	Mořští vlci
7.	Kristýna Hoffmannová	S. O. S. Orlová	0:23,9	Plavčiči
8.	Zuzka	T. K. Průzkumník Kolín	0:25,3	Kadeti
9.	Komár	T. K. Stopaři Kolín	0:25,8	Kadeti
10.	Jeník	T. K. Průzkumník Kolín	0:26,1	Kadeti
11.	Sysel	T. K. Průzkumník Kolín	0:27,2	Mořští vlci
12.	Míša R.	T. K. Průzkumník Kolín	0:29,8	Kadeti
13.	Kačka	T. K. Průzkumník Kolín	0:30,4	Mořští vlci
14.	Píďa	T. K. Průzkumník Kolín	0:30,5	Lodníci
15.	Buggy	T. K. Průzkumník Kolín	0:30,6	Mořští vlci
16.	Honza	T. K. Průzkumník Kolín	0:31,5	Mořští vlci
17.	Myšák	T. K. Průzkumník Kolín	0:31,8	Lodníci
18.	Aleš	T. K. Průzkumník Kolín	0:32,6	Mořští vlci
19.	Obelix	7. skautský oddíl Havrani Kolín	0:32,7	Mořští vlci
20.	Ještěr	T. K. Průzkumník Kolín	0:33,2	Mořští vlci
21.	Kokos	T. K. Průzkumník Kolín	0:35,1	Kadeti
22.	Petronela	T. K. Průzkumník Kolín	0:35,7	Kadeti
23.	Vápno	T. K. Stopaři Kolín	0:39,0	Lodníci
24.	Míša M.	T. K. Průzkumník Kolín	0:39,9	Plavčiči
25.	Kristýna F.	T. K. Průzkumník Kolín	0:42,1	Plavčiči
26.	Pískle	T. K. Eridanus Kolín	0:45,3	Lodníci
27.	Záškrť	T. K. Průzkumník Kolín	0:46,5	Lodníci
28.	Vejdy	T. K. Průzkumník Kolín	0:49,1	Plavčiči
29.	Michal P.	T. K. Průzkumník Kolín	0:49,3	Plavčiči
30.	Krtek	T. K. Průzkumník Kolín	0:49,9	Lodníci
31.	Ad'a	T. K. Průzkumník Kolín	0:50,1	Plavčiči
32.	Kikína	T. K. Průzkumník Kolín	0:51,7	Lodníci
33.	Filip	T. K. Průzkumník Kolín	0:52,6	Plavčiči
34.	Lucka	T. K. Průzkumník Kolín	0:54,1	Lodníci
35.	Jana H.	T. K. Průzkumník Kolín	0:57,6	Plavčiči
36.	Slon	T. K. Mustang Kolín	0:58,9	Plavčiči
37.	Lenka	T. K. Průzkumník Kolín	1:02,4	Kadeti
38.	Papoušek	T. K. Průzkumník Kolín	1:03,9	Plavčiči
39.	Ondřej S.	T. K. Průzkumník Kolín	1:04,4	Plavčiči
40.	Annie	T. K. Průzkumník Kolín	1:11,6	Plavčiči
41.	Katka P.	T. K. Průzkumník Kolín	1:25,4	Plavčiči
42.	Kořen	7. skautský oddíl Havrani Kolín	1:29,5	Kadeti
-	Hykšák	7. skautský oddíl Havrani Kolín	D	Mořští vlci
-	Jackyll	T. K. Průzkumník Kolín	D	Plavčiči
-	Ted	T. K. Průzkumník Kolín	D	Plavčiči

CELOTÁBOROVÉ HRY (11)

21. Cestovní kancelář Lomoz

Celotáborová hra roku 2001 byla trochu zvláštní především svojí přípravou. Protože se nikdo nehrnul do toho, aby si celou celotáborovou hru vzal na triko, byly jednotlivé etapy rozděleny mezi vedoucí. Každý si měl připravit jednu etapu na téma cestování v čase a prostoru po celé zeměkouli. Celé to bylo spojeno ideou cestovní kanceláře, která má k dispozici stroj času.

Úvod byl impozantní. Na vánoční besídce se objevil agent cestovní kanceláře Lomoz, kterého představoval Meloun, a nabídl velice výhodnou cestu kolem světa. Bylo vidět, že Meloun je v tomto oboru profesionál (pojišťovací agent). Sahrál výstup na jedničku a táborníci mu to spolkli i s navijákem. Takhle tedy lze realizovat hru na skutečnost. V 70. letech v Hryzelích by se vám všichni vysmáli, kdybyste tvrdili, že na tábor pojedete k moři, ale po mimozemšťanech pátrali zcela vážně. Dnes tábor u moře? Proč ne. A mimozemšťané? Prosím vás, dejte pokoj, takových už každý z nás viděl v kině nebo v televizi.

Mnozí táborníci začali propadat panice.

„Já na žádný hory nepojedu, já chci jet do Nouzova,“ prohlašuje naprosto vážně Klavíďo a Zuzka mu přizvukuje.

Jak se ukazuje na poradě v polovině ledna, děti se starají, že za 2500 Kč si moc komfortu na cestě kolem světa neuzijí. Je vidět, že dnešní děti mají přehled. Vedoucí se tedy rozhodli vypustit fámu o sponzorském daru.

Proč se vlastně cestovní kancelář jmenuje Lomoz? To je taková vzpomínka na kdysi populární maďarský kreslený seriál Rodina Smolíkova, který shodou okolností opět běžel v televizi. Pamatujete na komunikaci s budoucností?

„Tady S M Lomoz, ohl se,“ zněla slavná věta v takzvané novočeštině, tedy ve zkratkách, aby se šetřil čas.

„Jen počkejte, před táborem se rodiče vytasí s tím, že dítěti nechali udělat pas,“ uvažuje Slon.

„A co takhle pas Valašského království? Je za stovku a vypadá jako opravdový. Jeden chlap prej na něj letěl z Ruzyně do Ruska.“

Nakonec se dohodlo, že je v silách vedoucích a jejich kontaktů vyrobit pasy svoje. V květnu se v klubovně obje-

Rekvizity pro celotáborovou hru - stroj času, celnice a cestovní kufr

Napouštění balónku

Dva balónky nesou zprávu

vily opravdové žádosti o cestovní pasy. To už skoro nikdo nepochyboval, že se jede do světa. Dokonce o tom nepochybovali ani někteří z rodičů.

Týden před začátkem tábora se vedoucí vyřídili na stavbách pro celotáborovou hru. Funkci brány tentokrát převzala celnice jako vystřižená z filmu Tři veteráni. Na tábořišti pak byl obří cestovatelský kufr (vešla se do něj Janinka), vedle něj stroj času, úžasná mašina, kterou sestrojil pan Málek. Když se zatočilo klikou, se strašným rachotem z něj vypadl obal od Kindervejce, ve kterém byl název země, kam se cestovatelé podívají. Uprostřed tábora pak byl rozcestník, který ukazoval na různá místa po celé zeměkouli.

Součástí večerního nástupu mělo být vypouštění balónku se zprávou. Všechno je ale potřeba vyzkoušet, a tak ještě během stavby tábora vedoucí testovali, jestli balónky nafouknuté héliem opravdu létají. Blondák přivezl bombu s héliem a šlo se na věc. A skutečně,

nafouknutý balónek vzlétl k nebi.

Když může létat balónek, co takhle mít létající loď? To by bylo něco. Zkusili tedy nafouknout malý člun, ale ten se k letu neměl. Někteří začali pochybovat o tom, že plyn v tlakové lahvi je hélium, a tak ho začali ochutnávat. Výsledek známý z televize (hlasivky se stáhnou a člověk mluví jako šmoula) se dostavil a o zábavu bylo postaráno.

Vypouštění balónku se zprávou pak probíhalo na každém večerním nástupu. Zprávy vytvářela vždy dvojice táborníků. Jednou se povedlo napsat tak těžký dopis, že jej jeden balónek neunesl a musel se tedy přidat další.

Na tábor, který se konal od 7. do 28. července, odjíždějí Průzkumníci zájezdovým autobusem od kolínského nádraží včetně anglicky mluvící průvodkyně. Rozdány jsou cestovní pasy a členové zájezdu se v nich dočítají, že se stali členy rodin Homolkových, Smolíkových, Hujerových a Novákových.

Již za Nesmění je čeká překvapení

Psí spřežení na Aljašce

v podobě celní kontroly. Stojí zde autobus a čtyři celníci se psem, kteří zastavují autobus a kontrolují jej. Kontrola je přísná. Honza dokonce dostal pendrekem za drzé chování.

Speciálně vycvičený pes (jeho hlídání zcela zaměstnalo jednoho celníka, protože pes byl samozřejmě zcela nevcvičený, ba chvílemi až nevychovaný) nalézá u Klavíďa pytlíček s bílým práškem. Klavíďo je bez milosti v putech odvezen. Nakonec se prokázalo, že v pytlíčku byl jen pudink a Klavíďo si tak chtěl udělat oko u kuchařek. Nicméně na tábor musel dojít pěšky.

Táborníci se ubytovali jako obvykle na tábořišti, které se však mění v kouzelnou loď SM Lomoz řízenou strojem času, umožňujícím přesun nejen v čase, ale i v prostoru. Velkou roli zde hrála právě celnice. Při každém příjezdu do nové země se dovnitř usadil celník, razítkoval pasy, a tvářil se, že je domorodec. Tak třeba Tomáš jako Peruánc se tvářil, že mluví španělsky („Za tuhle španělštinu by mě paní učitelka určitě nepochválila,“ prohlásil pak sebekriticky). Protože v Peru jsou různé živly, má pistole v pohotovosti a hned tak něco jej z míry nevyvedlo. Na Klavíďa, který byl podezřelý už na první pohled, rovnou preventivně vyprázdnil celý zásobník (pistole byly samozřejmě na vodu). Celníka nakonec nejvíc vyvedl z míry Kosa, který přijel na návštěvu a vyťasil se s normálním pasem.

Táborníci s lodí SM Lomoz postupně zavítali do různých zemí v různých časových obdobích.

Například v Rusku se seznámili s tradiční ruskou hrou „gorodki“, kterou

si také zahráli.

Návštěva Číny se nemohla obejít bez prohlídky největší stavby světa, která jediná je vidět i z kosmu - Čínské zdi. Úkolem jednotlivých rodin bylo vyzkoušet si, jakým způsobem byla tato zeď stavěna. Podle plánu bylo třeba postavit 1 metr dlouhý, 40 cm široký úsek zdi bez použití jakýchkoliv měřících pomůcek. Hodnotila se estetika, funkčnost a posléze byla sehrána hra demonstrovající boj o čínskou zeď.

S touhle etapou si Janinka užila svoje. Když před ostatními vedoucími předvedla svoji ideu, po krátké bouři mozků se objevilo tolik návrhů, že celá etapa byla rázem naruby a Janinka si s tím vším musela poradit.

Slon prohlásil, že tahle etapa by měla být jiná než většina ostatních:

„Pořád po nich chceme, aby něco vymysleli. Tentokrát jim řekneme, co mají udělat, a důležité bude, jak dobře to udělají.“

To byl názor takřka revoluční. Pokud tedy někde v okolí Nouzova zakopnete uprostřed lesa o hromadu kamení, nemusí to být jen tak nějaká obyčejná hromada, ale může to být Čínská zeď!

V Anglii, kolébce fotbalu je samozřejmě nečekalo nic jiného než mistrovství světa ve fotbale. Během hry bylo vidět, že mnohá z děvčat kopou do míče asi tak jednou za rok. Celý turnaj byl zpestřen sázkami na vítěze turnaje.

Rychlý večerní přejezd do Francie o pár set let zpět se později stává osudným. Zájezd se dostává přímo do vřící Francie, kde vrcholí občanská válka. Je

nucen nocovat mimo tábor, aby se mohl zúčastnit tajné svatby a posléze velkého krveprolití.

Na Borneu to nebylo o moc lepší. Díky porouchanému stroji času sice podle plánu Průzkumníci dorazili na Borneo, ovšem nepřistáli tam, kde si vedení představovalo, nýbrž uprostřed pralesa mezi domorodci. Zásoby jídla docházejí a jsou tedy nuceni s domorodci vyjednávat a získat tak čas na to, aby strojník mohl opravit stroj času. Domorodý náčelník si za mouku žádá dary pro své božstvo, ale nic z věcí cestovatelů se mu nelíbí. Jsou tedy nuceni vyrábět dary z přírodního materiálu a ty pak s domorodci směňovat za jiné věci.

Domorodé obyvatelstvo jak z Církvíce, tak Vavřince nebylo nijak štědré, a tak museli cestovatelé dlouho obcházet jejich příbytky, než něco vyměnili. Za dary, které pak náčelník obdržel, dal našim cestovatelům mouku, ze které jednotlivé rodiny vyráběly ne vždy chutné, ale v každém případě požitelné placky. Nejlépe se předvedla rodina Homolkových, která dokázala v dešti rozdělat oheň na jednu jedinou sirku a v nejkratší době vyrobit nejchutnější placky.

Z tropů rovnou doprostřed zimy. Aljašku bez psích spřežení by si snad ani nikdo nedokázal představit. Rodiny vyráběly saně pro závod psích spřežení. Důmyslnost jednotlivých strojů někdy předčila i představivost vedoucích. Snad i Smolíkoví později v závodě pochopili, že je rozdíl mezi patnácti hřebíky 50 mm a zhruba třemi délkou 100 mm.

Do závodu psích spřežení, který se konal nahoře v lese nad srubem, nastoupily všechny čtyři rodiny s obrovským odhodláním. Průběh závodu byl tak trochu zklamáním, o to zas větší zápravou pro diváky. Žádné ze saní nedojely do cíle, protože se rozpadly na tráti, nebo z nich mašér (řidič saní) vypadl. U jedněch saní se přetrhl postroj a běžící psi dokonce ani nepostřehli, že již dávno za sebou své saně netáhnou.

Další zastávkou bylo Peru. Ve zdejších horách bylo vždy velké množství drahých kovů. Rodiny tedy zkouší své umění v hledání stříbra roztroušeném v 300metrovém úseku potoka. Aby nebylo jejich hledání tak jednoduché, byl jejich pohyb ztížený jedovatým plynem. Pokud byl zlatokop, který nemá na hlavě masku, zasažen, umírá na následky otravy.

Jak to vypadá, když putuje karavana pouští, mohli cestovatelé poznat při další zastávce tentokrát na africkém kontinentu, přesněji v Maroku. Pytlíky s kapající vodou představovaly oázy a úkolem členů karavany bylo plazit se s kelímkem mezi čtyřmi oázami, snažit se nabrat co nejvíce vody, a navíc urazit předepsanou vzdálenost. Výpravy musely řešit kompromis, zda nejdříve urazit vzdálenost a potom teprve čerpat vodu a riskovat tak, že mezitím oázy vyschnou, či nejdříve načerpat vodu a pak zas mít ztížený pohyb s kelímkem plným vody. Nakonec to dopadlo tak, jak nikdo nečekal. Oázy vyschly a všichni zemřeli žízní.

V Africe ještě chvíli zůstali, jen se přesunuli do Senegalu. Závod Paříž - Dakar je jednou z nejznámějších a nejdělnějších rallye světa. Náš zájezd se zúčastnil letošního ročníku. V první části si rodiny postavily své závodní vozy, které musely splňovat následující podmínky: vůz musí unést 1 člena rodiny, kola tvoří další čtyři lidé, k vozu musí být napevno přidělena 1,5 l plastová láhev jako nádrž. Vozy projížděly vytyčenou trať, kde na určených místech odlévaly palivo ze svých nádrží. Při odlévání paliva nesměl řidič slézt z vozu a technici se snažili, aby palivo bylo odliho co nejpřesněji. Každá odlitá kapka navíc mohla později chybět. Tak jako již tradičně se našemu zájezdu nedaří a ani jeden z vozů nedojel až do Dakaru, všem došlo palivo na předposlední kontrole.

Při návštěvě Egypta a prohlídce pyramid se nechtěnou náhodou podařilo rozhněvat tamní bohy. Cestovatelé tedy vyrábějí pro jejich usmíření dary s dávnými motivy z keramické hlíny. Večer je pak položili při sledování tajemného světla k patám pyramid.

Severní Amerika a Indiáni patří neodlučně k sobě. Náš zájezd se ocitá v Texasu v situaci, kdy je nucen sledovat Indiány. Cesta je složitá, a proto si rodiny s sebou berou různé nářadí a nástroje, které považují za vhodné. Nikdo předem nevěděl, co se bude dělat a co bude potřebovat. Cesta je značena malými oblázky ve tvaru pyramidek. Za každý nesplněný úkol přišla rodina o několik svých členů, a tak na nesení zbylého materiálu zbývalo stále méně a méně lidí. Stačilo si třeba nevzít vzduchovku a úkol, který ji vyžadoval, nebyl splněn.

Do Indie cestovatelé vyplouvají lodí z Portugalska v době obchodních cest pro koření. Prvním úkolem bylo postavit loď, což představovalo vztyčení stožárů a sešití plachet. Samotná plavba byla dlouhá, úmorná a prověřila posádky zcela dokonale. Za 30° vedra musely překonat více jak 300metrovou vzdálenost na 12 špalicích o průměru 20 cm. Samotné přistání v Indii ještě nebylo vítězstvím. Cestovatele čekal sběr koření, které viselo na stromech v lese. Jedinou možností, jak se k němu dostat, byly čtyřmetrové tyče, po nichž mohl jeden z rodiny vyšplhat a podle vůně poznat, které koření na daném stromě je. V této části se hodnotil počet správně poznávaných koření.

V závěru zájezd čelí bouři a rodiny si staví pevná obydlí. Kameny na jejich stavbu musí dovalit do míst svých staveb. Kameny představovaly čtyřstěny o hraně 2 metry z tyčoviny, které bylo nutné provalit lesem po předem určené dráze. To byste nevěřili, jak nesnadný je to úkol. Kdo ještě ze školy pamatuje, jak vypadá čtyřstěn, ten už tuší to, co táborníci pochopili v praxi. Čtyřstěn nelze kutálet rovně.

Když už si mysleli, že mají vyhráno, přišli domorodí Indové a vyhnali je po prohrané bitvě zpět do Portugalska. Takže nijak zdařilá návštěva, ale dobrodružství zažili mnoho.

Na konci zájezdu se loď SM Lomoz vrací zpět do Čech. Vedení zájezdu se rozhodlo zničit stroj času, protože během zájezdu jim bylo nejednou vyhrožováno různými nekalými živly, aby jim jej po dobrém i po zlém vydali. Vzhledem k tomu, že stroje času by šlo lehce zneužít, rozebrali jej a během dvoudenní výpravy byly jednotlivé části stroje ukryty na různých místech Čech. Plánky s místy, kde jsou ukryty jednotlivé části, byly pečlivě uschovány, kdyby byl stroj času někdy později pro záchranu lidstva potřeba.

22. Závěrem

Jistě jste si všimli, že zde zdaleka nebyly jmenovány všechny celotáborové hry. To ani nebylo cílem tohoto seriálu. Chtěli jsme spíš ukázat, že příprava dobré celotáborové hry je náročná, a ne vždy všechno klapne, jak má. Ale to je vlastně na druhou stranu v pořádku. Na co bychom pak vzpomínali?

Marocká celnice

Ferča v oáze

Cesta do Indie

Stan čichá ke koření

Valení čtyřhranu

DOPIS Z TÁBORA

V polovině října, když probíhal sjezd Vavříneckého potoka, jsem se potkal v Církvici s paní Havlíčkovou, která pro nás brala o táboře poštu. Odevzdala mi dopis, který se jí vrátil jako nedoručený v době, když už náš tábor skončil. Obálka byla celá ušmudlaná a ke všemu napolo rozlepená a potrhaná. Adresa byla také nejasná. Vyndal jsem složený list papíru a nevěřil jsem vlastními očím. Jméno jsem z pochopitelných důvodů neuvedl.

Marian

Ahoj babi a dědo!

Náš hlavní vedoucí nám povídal, abychom napsali domů, jestli jste jako neviděli ty záplavy v telce a máte o nás strach. My jsme všichni v pořádku. Jen nám to odplavilo dva stany i s kuframa. Naštěstí se nikdo z nás neutopil, neboť jsme právě byli na starém tábořišti a hledali Honzu. Víš co, prosím tě, zavolej Honzově mámě a řekni jí, že je Honza v pořádku. Jenom teď nemůže psát, protože má ruku v sádře. Taky bylo super, jak jsme jezdili v Dodově džípu. Ale Sysla bychom v té tmě asi nikdy nenašli, kdyby nebylo těch blesků. Slon se na Sysla hněval, protože šla do lesa sama a nikomu nic neřekla. Ona tvrdila, že řekla, ale bylo to asi zrovna v době toho požáru, takže nikdo nic

neslyšel. Ostatně víš, že když naleješ benzín do ohně, tak to bouchne? Ono totiž to mokré seno nechťelo vůbec hořet, zato chytila málem umývárna a Blondřákovi auto. Ten teď vypadá trochu divně, ale to jen dokud mu nenarostou znovu vlasy. Hlavní vedoucí je opravdu super chlapík. Teď učí řídit Tomáše. Ale už ho nechává jezdit jen po lesních cestách, kde není velký provoz, ale jen traktory a nákladáky, co vozi dřevu. Včera jsem nad Pukem vyhrál oběd, protože jsme se vsadili, jestli Ted po tom žihadle upadne do bezvědomí nebo ne. Puk tvrdil, že je to vos a já říkal, je to sršeň, a vyhrál jsem! Zdravotník Sysel se na nás ale trochu zlobila, že jsme měli Teda odvézt k doktorovi hned a nečekat až omdlí. Ale zase nás pochválila, jaká jsme udělali skvělá nosítka ze dřeva a že jsme se nesázeli o peníze. To ale ani nešlo, protože jsme se ze všech našich peněz složili na tu pokutu pro policajty. Víš co? Všichni jsme dostali odznak za kurz první pomoci. To já, Honza a Aleš jsme dostali vyrážku. Vedoucí říkali, že to je asi otrava z toho zkaženého kuřete. Jeden povídal, že takovou podobnou vyrážku dostal ve vyšetřovací vazbě. Já jsem rád, že se odtamtud dostal a stal se naším vedoucím. Povídal, že za ten čas, co tam byl, zjistil, jak se stát lepším.

P.S. Teď už ale musím jít. Jdeme do Zásmuk poslat pohledy a koupit náboje. Marian nám slíbil, že večer půjdeme k rybníku střílet. Neboj se o nás. Máme se dobře. A Abych nezapomněl. Už umím házet nožem líp než Chody.

Tvůj xxxx

INFORMACE A ZAJÍMAVOSTI

Bufet na Nouzově

Bréca nalévá Syslovi guláš

Ve dnech 12. a 13. října se konal tradiční vodácký sjezd Vavříneckého potoka. Po zkušenostech z minulých let neponechali tentokrát Staří páni nic náhodě a otevřeli na Nouzově bufet. Výběr byl velký a zmrzlí vodáci si rádi došli pro něco na zahřátí. A co je účelem tohoto podnikání? Staří páni by si rádi vydělali na elektrocentrálu.

Oprava kamenného mostku	První sněhulák	Buggy vězněm
V neděli 22. září Marian na tábořišti uviděl u kamenného mostku osobní auto s přívěsem a okolo kolečko, cement, písek a kameny. Když přišel blíž, vystartovali na něj dva velcí psi a pod mostkem překvapeně objevil dva místní chalupáře, kteří se ve vlastní iniciativě rozhodli opravit chátrající základy kamenného mostku. Dobrý člověk ještě žije.	První sněhulák této zimy (aspoň v Nouzově a nejbližším okolí) byl postaven v neděli 13. října na tábořišti. Zasloužily se o něj Sysel, Záškrť a Siny. Napadlo zde totiž 5 cm sněhu, který se udržel po celý den. Letošní sjezd Vavříneckého potoka by opravdu mohl mít přízvisko ledový, protože zima byla po oba dny značná.	Prodloužený víkend 25. - 28. října strávil Buggy na tábořišti, kde měl i zaparkované auto. Když ale chtěl v pondělí odjet, zjistil, že je uvězněn, protože u Křížovy zahrady vichřice porazila strom a na silnici se nebylo kudy dostat. Strom byl pak požezán, odklizen a Buggy mohl odjet. Nakonec byl rád, že strom nespadol na auto nebo na něj.
Připravované akce		Nová družina má jméno
21. prosince 2002	poslední výprava roku 2002	Nová družina se jmenuje Arsinoi. Blondák tvrdí, že se tak prý jmenuje jedno vyhynulé zvíře. Zatím to nikdo jiný nepotvrdil, ani nevyvrátil, takže napjatě čekáme, jestli někdy aspoň uvidíme, jak toto zvíře vypadalo.
23. prosince 2002	vánoční besídka	
termíny výprav pro rok 2003 nebyly do uzávěrky upřesněny		Nouzovské tábořiště je naše
23. února - 1. března 2003	zimní tábor Jedlová	Letošní listopad vešel celkem nenápadně, ale významně do historie Průzkumníku. T. K. Průzkumník je majitelem louky, na které má tábořiště. Dosud totiž byla majitelem Česká tábornická unie, protože dříve to ani jinak nešlo. Stále tedy existovalo, i když jen v teoretické rovině, nebezpečí, že přijde den, kdy nebudeme pány své louky. Teď už by k tomu opravdu nemělo dojít (politiku ponechme stranou).
10. května 2003 (bez záruky)	Vlajková hra	
24. května 2003 (bez záruky)	Nouzovská Třístovka	
5. - 26. července 2003 (bez záruky)	letní tábor Nouzov	

Slavné výroky roku 2002

Bojová výprava na Tolštejně.

Kočka (Janička): Tady kočka, tady kočka.

Orel (Slon): Tady orel, tady orel, příjem.

Kočka: Tady kočka, už nemůžu.

Orel: Tady orel, volám výra (Bára S.), sovu (Nikča) a opici (Vejdy). Přineste lopatu, vykopejte díru a zakopejte kočku!

Kočka: Tady kočka, tady kočka, já už můžu!

Dodo utopil auto v potoce u mostku na latríně.

Marian: Jsou pořád jako děti. Malé děti, malé průšvihy, velké děti, velké průšvihy.

Dodo jede s autem po cestě přes kamenný mostek k latrínám.

Bréca: To je premiéra, tudy jel naposledy ještě Žižka s koňma.

Průzkumníci dorazili na výpravě koncem dubna k hradu Frýdštejnu.

Šed'a: Mají zavřeno, až v květnu.

Janička: Tak počkáme.

Áťa: Sysle, chci vyhrát Třístovku. Nauč mě uzly.

Instrukce na Třístovce.

Slon: No a až budete něco potřebovat, řekněte si Lucii, to je taková ta nejukecanější, co stojí u ohně.

Krokodýl: A když tam nebude, tak stojí ve srubu u skříně a poslouchá Kabáty.

Honza na nádraží v Praze zjišťuje stav mistrovství světa ve fotbale..

Honza: Tady mají houby informace, vůbec nevědí, jak hrála Argentina.

Šed'a: To sis splet kancelář, tady ti spíš řeknou, kdy to do Argentiny jede.

Krtek si vzal na výpravu jako záložní boty holínky. Absolvoval v nich 18 km.

Slon: Tak Krtku, co holínky? Kolik pucejřů?

Krtek: Na holinkách žádný...

Ve Žlebech na ukázce dravců. Výr obezřetně vyčkává, než se vydá za potravou.

Blond'ák: To není žádný tupý pták, tupý pták by letěl hned.

Aleš: Nejtupější pták by neletěl vůbec.

Sup se koupe v bazénku.

Kuba: To není sup, to je hotová kachna.

Káťa: Jedla jsi něco?

Katka: Ještě ne, jenom jsem měla řízek.

Někdy ani skvělé technické zázemí nestačí

Tak teda nevím...

Vánoční chvilka poezie

*Pod ledem zmizel
náhodný bruslař
a do tmy tiše
padá sníh...*

*Z mlhy se vynořila
osamělá lyžařka.
Tolik smutku
v odpichování.*

Basho

Nouzovský Žurnál, ročník XVI, číslo 4 vyšlo 13. prosince 2002 v Kolíně - uzávěrka 8. prosince 2002

foto: Ještěr, Blond'ák, Šed'a, archiv Průzkumník

číslo 1 vyjde 21. března 2003

internet:

<http://www.pruzkumnik.cz>

e-mail:

info@pruzkumnik.cz

